

ſærlige Forhold, at Medſættelſerne have været ſaa ſtore, og at hele Udvalget har funnet gaa med til dem. Jeg kan gaa ind paa dem, naaget jeg beklager dem. Jeg beklager dem, ſiger jeg, idet de jo f. Eks. ville medføre, at „Gauch“ næppe mere end indtil næſte Aar vil kunne benyttes til den Tjeneste, ſom det nu anvendes til, og hvortil det egner ſig overmaade godt. Det vil ſandſynligviſ blive nødvendigt i 1897 at benytte en Torpedobaad til Fiſkertiinſpektionen i Stedet for „Gauch“, og at det vil være heldigt tvivler jeg meget paa. Det ſkulde da være, om „Gauchs“ Redler maatte ſkulde kunne holde 1 Aar længere, end beregnet, men det er jeg ingenlunde ſikker paa. At Bygningen af de 4 Dampbarkaſter er naaget paa § 26 og ført over paa § 23, det er jo egentlig, naar man vil ſammenligne det med de Bedtægter, man tidligere har haft med Henſyn til Benyttelſen af denne Paragraf — thi § 23 angaar jo Nybygningsskibene — at nedſætte denne Paragraf med 100,000 Kr., idet Anſtaltelſer af Dampbarkaſter tidligere altid have været afholdte af § 26. (Ord føreren [S. C. Chriſtſen]: De erſtatte jo Torpedobaadene). Ja, men Torpedobaadene have ogsaa altid tidligere med Undtagelſe af de ſidſte Aar Aar været udførte paa § 26. Men ſom ſagt, jeg kan acceptere Bevillingen i det hele og vil blot bemærke, at hvorvel jeg ikke agter for § 26's Vedkommende at ſtille noget Endringsforſlag med Henſyn til Summens Størrelſe, ſaa forbeholder jeg mig dog at forhandle med Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling om mulige mindre Forandringer i de ſtillede Endringsforſlag, men dog altſaa ſaaledes, at den ſamlede Sum af Medſættelſer bliver den ſamme. — Jeg vil blot endnu bemærke, at jeg ved § 23 glemte at omtale et Endringsforſlag, ſom jeg ikke vil undlade at komme ind paa. Det er Nægſtelſen af den ubetydelige Sum til Vicekonſul Atſelſens Ente. Jeg hørte jo Grundene, hvorfor man vilde nægte den, idet man mente, at Atſelſens Forhold til Fyrvæſenet havde været temmelig løſt. Han har jo dog imidlertid i en længere Aarrække med ſtor Midkæthed udført den ikke uvæſentlige Tjeneste, at holde Udtug med Fyrſtibene og Søværterne og om Vinteren at indgive jævnlige Rapporter med Henſyn til Iſforholdene, ſaa han har virkelig været lige ſaa nøje knyttet til Fyrvæſenet ſom ſaa mange af Fyrmatrojerne, og Tinget har jo aldrig gjort nogen Indvending imod at underſtøtte diſſe eller deres Entes. Nu er Fru Atſelſen kommen i meget ſmaa Forhold og trænger virkelig meget; hun har de ſmukkeſte Vidnesbyrd fra alle paa Læsø, hvor hun bor, ſaa

jeg synes virkelig, det er haardt nu ſlet ikke at ville give hende noget. Jeg tror virkelig, at den Titel: Vicekonſul, ſom Manden havde, og ſom ligesom tyder paa noget ſtort, har haft en ſædelig Indflydſe. Det vilde imidlertid glæde mig meget, om det ſkulde lykkes mig at ſaa Udvalget til anden 3dje Behandling i det ſiſte Sind i ſaa Henſeende. — Der er endnu en Ting, jeg har glemmt. Det var et Spørgſmaal, der blev rejſt af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) med Henſyn til Brag. Han mente jo, at medens det ligger under Marineministeriets Neſſort at lade borttage Brag fra Sejløbene, ſaa er det Indenrigsministeren, der ſkal udføre det ſamme Arbejde for Forstrandens Vedkommende. Det er ogsaa ganſke rigtigt, ſaaledes er det, og ſaaledes er det ogsaa gaaet i lang Tid, man er virkelig i det hele taget ikke i Tvivl om, hvem der ſkal gøre det. Nu er der imidlertid dette enkelte Tilfælde, ſom det ærede Medlem ſigter til — et Brag, der ligger ved Rastrup. Ja, der er det en egen Sag. Det Brag er bragt ind med Bilje og ſmidt der lige i Bejen for Skibſarten, og de paagældende, der have ſmidt det ind, have taget af det alt, hvad de ønskede, og ſaa ladet det øvrige ligge. Det er virkelig en overmaade ubehagelig Ting. Jeg har naturligviſ ikke været ſærlig villig til at gøre noget der, og jeg har indſtillet Sagen til Indenrigsministeren. Der har været Tale om, hvorvidt man ikke ſkulde kunne indbringe et Lovforſlag i den Henſeende, atſaa et Lovforſlag, der ſkulde tvinge de Menneſter, der have lagt ſaadant et Brag i Farvandet, til ogsaa at ſørge for at ſaa det bort, men det er en meget vanskelig Sag. Der blev ſagt af det ærede Medlem, der rejſte Spørgſmaalet, at man mulig kunde tvinge dem til at behyſe det. Det er muligt; jeg ſkal nu nærmere tale med min Kollega om det og i det hele taget ſe, hvad der er at gøre. Men jeg gentager, det er urigtigt, at Folk ſkulde have Lov til at ſmide en meget væſentlig Hindring for Søſarten ſom et Brag der paa Forstranden, derpaa tage af det, hvad de ville, og ſaa lade det ligge hen. Det ønskede jeg, at vi kunde ſaa forandret, og det ſkal jeg naturligviſ gøre mit til.

Blumhø: S Anledning af den lille Bevilling, ſom Udvalget foreſlaar naaget under Nr. 189, kan jeg ikke nægte, at det altid maa være pinligt for Folketinget ved den Slags Lejligheder, naar vi ſtaa her og forhandle om Bevillinger paa Millioner, ſaa at nægte et ſaa ringe Beløb ſom 120 Kr. om Aaret til en ubemidlet Ente, naar den